

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. ויפקדתם עליהם במשמרת (ד, כז) - משה תיקן להם לישראל ח' משמרות ד' מאלעזר וד' מאיתמר בא שמואל והעמידן על ט"ז בא דוד והעמידן על כ"ד
2. עבדת עבדה (שם, מז) - ע' רש"י - בראשון מה היו אומרים לה' הארץ ומלואה ע"ש שקנה והקנה ושליט בעולמו וכו'
3. האשם המושב לה' לכהן (שם, ח) - אשם זה קרן המושב זה חומש ובגלגל הגר הכתוב מדבר או אינו אלא המושב זה כפל ובגניבת הגר הכתוב מדבר כשהוא אומר והשיב את אשמו בראשו וחמישתו הרי בממון המשתלם בראש הכתוב מדבר
4. למעל מעל בה' (שם, ו) - חטאת מלמד שמועלין בה ואין מועלין באפרה אמר רבי אבהו בראשונה היו משתקשקין בה ונותנין אותה גבי מכותיהן וגזרו שימעלו בה כיון שנגדרו גזרו שלא ימעלו בה
5. שם - יש מעילה בקונמות או לא (1+*1)
6. שם - שליח שלא עשה שליחותו שליח מעל עשה שליחותו דבעה"ב מעל כי עשה שליחותו דבעה"ב מיהא מעל אמאי נימא אין שליח לד"ע שאני מעילה דילפא חטא חטא מתרומה מה תרומה משוי שליח אף מעילה משוי שליח (1+*1)
7. והתודו את חטאתם (שם, ז) - הסמיכות והתנופות וההגשות והקמיצות וההקטרות והמליקות והקבלות והזאות נוהגים באנשים ולא בנשים
8. וחמישתו יסף עליו (שם) - איבעיא להו חומשא מלגיו או חומשא מלבר...הבעלים אומרים בכ' וכל אדם בכ' הבעלים קודמין מפני שמוסיפין חומש...כ"ה הבעלים נותנין ל' לפי שאין מוסיפין חומש על עילוי של זה ש"מ חומשא מלבר ש"מ
9. ואם אין לאיש גאל (שם, ח) - נחלה ממשמשת והולכת עד ראובן ולימא עד יעקב אמר אבני גמירי דלא כלה שבטא
10. שם - גר שמת ובזבזו ישראל נכסיו ושמעו שיש לו בן או שהיתה אשתו מעוברת חייבין להחזיר החזירו הכל ואחר כך שמעו שמת בנו או שהפילה אשתו החזיק בשניה קנה
11. ונסתרה והיא נטמאה (שם, יג) - לא תתייחד אשה עמהם במאי עסקינן אילימא בחד דכנותה גבי ישראל מי שרי והתנן לא יתייחד איש א' עם ב' נשים אלא בתלתא דכנותה גבי ישראל בפרוצים מי שרי והתנן אבל אשה א' מתייחדת עם שני אנשים ואמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא בכשרים אבל בפרוצים אפי' עשרה נמי לא מעשה ה"ה והוציאוה עשרה במטה ל"צ באשתו עמו גוי אין אשתו משמרתו אבל ישראל אשתו משמרתו
12. והוא לא נתפשה (שם) - בתו מאננסתו מנין האמר אבני קל וחומר על בת בתו ענוש על בתו לא כל שכן וכי עונשין מן הדין גלויי מילתא בעלמא הוא רבא אמר אמר לי רבי יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה זמה
13. ועבר עליו רוח קנאה (שם, יד) - מאי רוח רבנן אמרי רוח טומאה רב אשי אמר רוח טהרה
14. קמח שערים (שם, טו) - האומר הרי עלי מנחה להביא מן השעורים יביא מן החיטים...ר"ש פוטר שלא התנדב כדרך המתנדבים
15. מים קדשים (שם, יז) - חל להיות אחר השבת ב"ש אומרים מטבילין את הכל מלפני השבת וב"ה אומרים כלים מלפני השבת ואדם בשבת ושויין שמשקין את המים בכלי אבן לטהרן אבל לא מטבילין
16. ומן העפר (שם) - שביעה שלא אוכל עפר בכמה כיון דאמר שלא אוכל דעתיה אפזות או דלמא כיון דלאו מידי דאכלי אינשי הוא בכל שהוא תיקו
17. ופרע את ראש האשה (שם, יח) - שער באשה ערוה שנקמר שערך כעדר העזים
18. שם - ואלו יוצאות שלא בכתובה העוברת על דת משה ויהודית...ואיזוהי דת יהודית יוצאה וראשה פרוע
19. שם - למימרא דרבנן חיישי להרהורא ור"י לא חייש להרהורא והא איפכא שמענא להו דתנן הלהן אוזח בבגדיה אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו עד שמגלה את לבה וסותר את שעררה ר"י אומר אם היה לבה נאה לא היה מגלהו ואם היה שעררה נאה לא היה סותרו (2)
20. מנחת קנאת הוא (שם) - אלא מנחת חוטא ומנחת קנאות דפסולין שלא לשמן מנלן חטאת טעמא מאי משום דכתיב בה היא הכי נמי הא כתיב בהו היא
21. וכתב את האלת האלה הלהן בספר ומחה (שם, כג) - וכי מטילין קנקנתום לתוך הדין והלא אמרה תורה וכתב ומחה קתב שיכול למחות
22. ולקח הלהן מיד האשה (שם, כה) - ע' רש"י - זה הכלל דבר שמצותו ביום פשר כל היום דבר שמצותו בלילה פשר כל הלילה
23. וקמץ הלהן מן המנחה את אפקרתה (שם, כו) - קומץ דמנחת חוטא ששמנו רבי יוחנן אומר פסול ור"ל אמר הוא עצמו משכשכו בשירי הלוג ומעלהו והכתוב לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה ההוא שלא יקבע לה שמן כחברותיה
24. ונקתה ונזרעה זרע (שם, כח) - אמר ר"נ אמר רבה בר אבוה מח' בעקרה וזקינה אבל איילונית ד"ה לא שותה ולא נוטלת כתובתה שנגא' ונקתה ונזרעה זרע מי שדרכה להזריע יצאה זו שאין דרכה להזריע
25. מיין ושכר יזיר (ו, ג) - זמרא מנא לן דאסיר (פירש"י: לשורר בבית המשתאות)
26. שם - שלשת לוגין מים חסר קורטוב שגפול לתוכן קורטוב יין ומראיהן כמראה יין ונפלו למקוה לא פסלוהו וכן ג' לוגין מים חסר קורטוב שגפול לתוכן קורטוב חלב ומראיהן כמראה מים ונפלו למקוה לא פסלוהו רבי יוחנן בן נורי אומר הכל הולך אחר המראה
27. שם - מפני מה אסרו שכר של גוים רמי בר חמא אמר רבי יצחק משום חתנות ר"נ אמר משום גילוי
28. וכל משרת ענבים לא ישותה (שם, ג) - ליתן טעם כעיקר שאם שרה ענבים במים ויש בהן טעם יין חייב
29. שם - פועל משלו הוא אוכל או משל שמים הוא אוכל...נזיר שאמר תנו לאשתי ובני אין שומעין לו וא"א משלו הוא אוכל אמאי אין שומעין לו התם משום לך לך אמרין נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב
30. שם - ר"ע אומר נזיר ששרה פתו ביין ויש בה כדי לצרף כזית חייב ואי סלקא דעתך בעלמא כר"ש סבירא ליה ל"ל לצרף
31. קדש יהיה גדל פרע (שם, ה) - ל' יום מנלן לליף פרע פרע מנזיר כתיב הכא ראשיכם אל תפרעו וכתוב התם גדל פרע שער ראשו מה להלן ל' אף כאן ל'
32. לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם (שם, ז) - נזיר במותם אינו מיטמא אבל מיטמא הוא לנגעם ולזבתם
33. ולאחתו (שם, ז) - קבורת מת מצוה תדחה שבת מק"ו ומה עבודה שהיא דוחה שבת קבורת מת מצוה דוחה אותה מולאחותו שבת שנדחת מפני עבודה אינו דין שתהא קבורת מת מצוה דוחה אותה

